

perjudicar a la Vila a canvi d'uns vots escatimats al poble incluint vostre nom en una candidatura propagada com a catòlica. Si vostre agraiement ha d'ésser en bé de tots els selvatans, sia en bona hora, Diputat Jaume Simó.

I si mai algú, fos del partit que fos, atemptés contra ço que nosaltres defensem, la democràcia, aquella veritable democràcia que sabé forjar la seva cultura i conquerir la seva ciutadania, malgrat els entrebancs que li oposaren els homes desprestigiats per llur pública actuació finida el 14 d'Abri, sabria fer sentir la seva veu i evitar que es repelís ço que ha d'aver-gonyir a un poble civilitzat.

C. J.

Ràpida

Renoms

ES que a la Selva del Camp hi ha algú que no estigui batejat eclesiàsticament, o no tingui el seu naixement registrat en els arxius civils, amb esment del nom que se li ha imposat i dels cognoms originaris, paterns i materns?

Ens sembla que no esdevé pas, perquè estem segurs que tots els ciutadans convilatans nostres han curat de que ambdues coses fossin complertes.

A què ve, doncs, el nostre estirabot?

Si transitem pels carrers de la Selva, sentim una allau de noms extraoficials,—allò que a la Selva del Camp en diem renoms,—i molts d'ells de ben mal gust, quan no són eixorcs i bruts, i d'allò més bandejable.

D'ací estant, certament, no blasmem pas aquells noms de cases venerables de l'antigor, que han tingut certa aurèola de prestigi a la Selva. No. N'hi han alguns de vivents, que estimem i creiem que estimen les famílies que els llueixen, i que són, manta vegada el propi cognom de família. (Vegeu, sinó Casa Boada, Rabassa i altres).

Tampoc blasmem altres renoms o noms de cases en sentit comú. (Com: Casa Baró, Casa la Dama, Casa Pau Maideu, etc).

El nostre tret va al renom insípid, quan no groller i molest, aquell que sembla—per desgràcia,—el preferit de proferir.

D'un renom digne,—com dignes creiem els primers que hem retret,—si hom no se'n sent orgullós, almenys no pot ferir-se'n. Però és natural que no esdevinguí així en tractar-se d'un renom antipàtic, que sovint retreu defectes o malifetes, o altra cosa que s'hauria d'evitar.

Ho hem dit. A la Selva hi ha una veritable allau de mals mots, per renoms. Cal bandejar-los tots, sense escrúpols, ni miraments.

Ens ho demana la cultura, el respecte que ens mereix un altre selvatà, sigui o no del nostre tarannà, pensi o no com nosaltres, sigui amic o enemic, gran o xic, savi o ignorant, pobre o ric.

El mínim de cortesia ens ho imposa. I sense aquesta es fa difícil la vida en societat.

Anorreem una plaga que tant envileix la gent de la Selva.

EL SET-CIÈNCIES.

Les dotze batallades

L'ANY de la revolució exemplar ha finit. Al tocar la primera batallada de les dotze hores de la nit ha tustat la porta de la nostra redacció per acomiadar-se de nosaltres. Al veure'l ens hem posat tots a peu dret per rendir-li l'homenatge que es mereix, perquè cal fixar-se que l'any 1931, no ha volgut semblar-se en res als de la seva parentela d'avant-passats, no ha estat un any gris, opac, com els altres; les boires que ens envien les muntanyes d'Albiol no han pogut hostatjar-s'hi aquest any en nostra Vila. En aquest any el cel ha estat blau, d'un blau clar i sota aqueix s'han desenrotllat acontèixements que han operat de reactius de gran força. En el seu curs ha donat entrada a nostra Vila a grans personalitats catalanes, entre elles al venerable Macià.

Després ha transcorregut el temps emportant-se les sensacions produïdes per les lluites electorals, dels esdeveniments de la República, del calor per l'«Estatut», que amb entusiasme febrós esperàvem que una descargada elèctrica llançada enfront del micròfon ens assabentés del triomf del resultat a les grans capitals dels partits afiliats i posats en lluita.

Finalment, però, ens ha colpit emportant-se del nostre costat, persona per nosaltres molt volguda.

¡Adéu-siau, any 1931! De vós en servarem ben grates i ben tristes recordances. Esperem que vostre hereu us superi en les grates i no ens fereixi amb les tristeses.

A l'acabar de tocar les dotze batallades ens aparegué un infant tot nú, de cabell ros, que a l'esguardar-nos ens dirigí un grat somriure prometedor ..

J. ALZINA

Selva, darrera nit de l'any passat.

Selvatànies

SANT PERE

*Sant Pere de la Muntanya
baixeu acf baix al pla
que les noies de La Selva
us vindran a visitar.*

(Corranda popular)

¡Bé us heu triat el niu alt,
Sant Pere de la Muntanya,
bé us heu triat el niu alt
tan a prop del Puig d'En Camal
D'aquí estant truqueu al cel
si la mà allargueu en l'aire,
truqueu al cel amb les claus
que la vqstra destra guarda.

La Selva teniu als peus
com una ovella manyaga,
i Almosfer, net i polit,
també us fa la gara-gara.

Quan hi pujaré amb l'amor
no ens cansarem poc ni gaire,
que és cada roca un pedrís
i és un recer cada marge.
Quan hi pujaré amb l'amor
semblarà la mar més blava,
i més verd tot el coster,
i tot el Camp molt més ample.
Quan hi pujaré amb l'amor,
els nostres peus tindran ales.

¡Bé us heu triat el niu alt,
Sant Pere de la Muntanya,
un niu voltat de xiprers,
una ermita tota blanca!
¡Ai, ermiteta del Puig,
ai, xiprers drets com a llances
que amb l'oreig remoregeu
com un chor de veus humanes!
¡Ai, boixacs i clavellers
i cisterna arrecerada,
cisterna d'aigua com gel,
nuvolet rosat fet aigual!
¡Ai, quin piu més viu i fort
que té la vostra campanal

¡Bé us heu triat el niu alt,
Sant Pere de la Muntanya!
Com més alt, amb més delit
hi vindran les selvatanes.

R. BON-RETORN.